

Epigrammata

<https://hdl.handle.net/1874/338690>

Ste psp eqtamq ḡtē au-
 lianens̄ ep̄s fuit vir euđi
 tissi om̄q artū dōḡte p̄tq
 q̄ p̄m̄ rāmonia sāc̄ iligōis
 m frāna dīb̄ c̄m̄ edid̄ nōj vñ m̄to eq̄
 tām̄ dīā ḡtē et psp uōbulo q̄ ret̄ eq̄tās
 viam studiūt p̄ac̄ qd̄ m p̄spitatis uōbulo for-
 tutq fuit ob hāt tam̄ m̄to et noīe fulḡ
 eo q̄ eq̄tās et p̄spitatis iudicūl om̄ ectāp̄
 uidetur h̄z̄

Hec agustini ex sarc̄ ep̄q̄ a dīb̄
 Dulasono c̄thor compones carū p̄sp̄
 v̄sibus ex ametrus dep̄m̄ ū p̄thametrusq̄
 fleibus q̄ uarnys seu fulget nexa tōna
 Vnde ego te lcoi relegis q̄ sedulq̄ oro h̄
 Int̄itas ad h̄beres soms celestib̄ aures
 Iste nā tueies ann̄ si tua subintrat
 Magie quid doceat sacre medicina leḡ
 Observa h̄oc̄ et quid sibi magie vutet
 Secretum celi cupuit qui frānde reḡm̄

Oum sanis mētē placet et relaxit
Celesti q̄ amū pastē pacem uuat
Quosdā seu p̄o libuit deturpe flores
Distictis q; ipōs texere uisculis s̄ab
Ut ppas canerent epyḡmā sigula tau
Et ps queq; suo congruet tylulo
Mer opus hic nrm est si ab illo sunt h̄z̄s
Qui siccam rupem funde' uissit aquas
Ut q; m affam cordis pietate magis
Dencit hoc p̄mat carmine leta fides

Innoſcia uā est q; n̄ sibi n̄ altiro
ret qm̄ qui diligit iniquitatē odit auij suam
et neō nō p̄ius m̄ se q; m̄ alii pertat
Perfrē bon̄ est et uē dñm̄ m̄sonb
Mer sibi nec cuiq; qd̄ noceat fr̄ent.¹
Nam quin; aliū molit² ledē p̄mu
Ip̄m̄ se uaculo p̄cutiat pp̄o
Et cū forte am̄ nō sit fecutā facultas
Nō dubiu m̄ cordis ^{reſecta} ē wln̄ habz
Mer fugit m̄fectū scelis mēb p̄ua reatu

Cū nūs hōs solū q̄ nōcū voluit de hōib⁹ dili-

Si diligēdī sūt hōes ut eom̄ nō dili gēdis
gār̄ errores q̄z alius ē amic⁹ q̄ fr̄ sūt et
aliud odisse q̄ facunt **Epigrāma**

Natūr̄ qd̄q̄ sp̄e nō hōme honore

In quorūq; hom̄ q̄ tua nosc̄s anna

Sicutamē ut p̄nos vñet grōdia mōc⁹

Nulla q̄ sit pacis feda cū viue

Nāq̄ qd̄artifis fūm̄ fēt man⁹ vñū ē

Que q̄ autoē bono ḡdita sūt bona sūt

Quinum̄ i nullo figmentū despīnat⁹

Tola malis studijs addita nō planant **Duæctte**

Tra etimātis et vā tīmōtis nō ē n̄ i dei-

tate tīmōtis cui qd̄ q̄ p̄fōm̄ ē quia mīcō nātūr̄
tūrēns m̄ tñemēto nō idigēdī **Tra nullā**

rept̄ mutabilitē **E**reatiūc̄ at ille qb⁹ deq̄
etimātē dedit ul̄datur⁹ est: nō pētq̄
ob̄ fūm̄ aligēc̄ sunt q̄ nō sūt ex̄mūrare⁹
Dū illis fūm̄ est et p̄alīs m̄stīnūc̄ et loca-
līs moro et ip̄a i augm̄t̄ sui fr̄ ḡmūta⁹

Ternus vere solus deus omnipotens

Vita in se vicius permanet et quod est

Hoc prius hoc ubi prius hoc et spiritus alius

Quorum natura est una simil eademque

Nostra reperitur aut auctoritate non habere numerum

Sicut subiecta leges proprieatis aut numeri

Virtus prius per ultorūque futurū

Nisi rumpit variū nisi habet ordinū

Vita ratione quas ut uolunt sapientia sent

Multa vita quod est presuta perpetua

Sed postquam per seipsum aplius a minore esse

Quodam fine ipsius quod fuerat mortis

Sic nihil etiam quod immutabile fons est

Et quantum super seipsum idem deus est

De panem dei

Panem dei est quod per gripeum per negati

et malum uitam peccatorum quod morte crudino

est plenitudine et correctione oblatio nec nulla

ipsius opera nostra vacant quoniam hoī et indulgenza

gauilit et flagello

Multa dum sumū differt pāne regis
 Suspēdens equi pōdē adūtū
 Et dum plectrōdis pāt clemētia factis
 Dat spāmū quo se rīmē purget homo
 Dat spāmū ut pēat rīmā nō hōc
 Ubere nō mūcī taſtagans corda pīna
 Ne nō q̄sumat ſena flagella reos
 Sit pītate dei frāmū nō vātāt orb
 Et mīchil ē qđ uos nō t̄līt̄ ad vētam
 Cūrē ſalūadis ipa qđ consūlit yra
 Ut curat medic⁹ wīnēa wlnērb⁹
De ultrōne dei

Diuina boītas in deo māgīe trāſat² m l⁹
 Serulo ne trāſat² metnū l⁹ furō et mſeitordū
 ad hīb⁹ ipalē ſeueitatē ne eftnā uſte iſeatulc⁹
Qum de⁹ ex̄cia pertates n̄beat ma
 Ut norūt hōc qđ mercat² agit
 Nā dū morib⁹ pagut² ipoā carme
 Augētū miserib⁹ ipa flagella ferūt
 Et vīdā breus ſit noxīa rīmā fūt
 Ne ſime ſimē hēat debita pena reos

De vera confessione

De vera confessione b*undicet* ut id son*dest*
oris et cordis b*n* at loqui a male viv*e* m*la*
est q*uod* se ip*m* voce d*apnare* **Epigrana**

Laus v*a* m*dm* q*d*e p*gnit* ore p*ntis*
Si que voce fluit intima cordis habent
Nō p*dest* tu*q* solis bona d*icere* verbis
Hor p*ia* m*ec* habeat q*uod* b*n* lig*wa* sonat
Nā fari n*re* miserū est et viv*e* p*ue*
Dap*natus* uota malū regula iustine

De dilectione dei et p*rimi*

Dilectio dei et p*rimi* p*pa* et sp*ecial* u*tgē*
sc*orū* at*q* p*iorū* hom*m* tu rete u*tates* hom*b*
et malis possunt e*cō* ro*es* **Epigrana**

Plurima sc*orū* bona s*unt* ro*ia* m*ltis*
Et q*da* r*o* constat m*ec* malis
Fed p*ia* p*re* sume tend*ē* d*icitu*s adant*ē*
Omne op*m* et m*ecū* misit amo*c* dei
Qua p*p*ri*us* hom*m* sic dilig*it* in*se*
Hor optans ali*s* q*uod* n*ipit* ip*se* fili*m*
Vnde istis geminis u*nt* qui car*z* ali*s*

Celorum ad regnum nō habet unde uoler

De doctrina apostolotria

Doctrina apostolica tā salubris tā uitalis
est ut p̄cepte uerū nēmē suū exortē r̄lm̄
quāt̄ quā suue mīgrī suue p̄m̄ suue if̄m̄ suue for-
tes h̄nt̄ mea vñ alant̄ vñ sanent̄ **Epigran̄**

Exueret de 9 artet̄ caligme mīdū

Doctrīna arcedit lumen apostolice

Prim nullis aīis nullis nō ḡgruat̄ am̄
larte rigans p̄uos pane r̄bas ualidos
Nō sp̄s nō sexus h̄nt̄ nō causa r̄sistit̄

Oc̄s curat aut̄ iustificatur negetat̄

Sumite q̄ maḡ apposuit sapientia mēse

Et uarijs passi disate delixys

Quarū p̄s totū ē epulu et q̄ q̄sq̄ iuuat̄

Inde caput vñā quā part̄ vñda fides

De querendo deum

Deu q̄rēs gaudiū q̄rēs sū go q̄rat̄ ut nō
m̄ se sed m̄ dñō gaudeat arcedēdo c̄ addm̄
et illuat̄ ignorācia et cordfāt̄ infimitas
data sibi intelligēnia qua uideat et cautele
qua s̄iuat̄ **Epigrama**

Sure deū cupieb̄ gaudē et vniq̄e q̄rit

Si uerū et sūmū nouit amicē deū

Cui q̄ p̄ t̄buar r̄c̄ sap̄ optat agit;

Fer sū quo caro glā puluis est

Nō go m̄ quo q̄m̄ sua mūnēa deficit aut̄

Pq̄ suū dñs se māistefat opus

In q̄ ill̄ h̄itat dñies penelibz hospes

One gaudē et hor se cōpta q̄ ip̄e dedit

De fastidio spirituali

Alitr̄ corpori nōq̄m̄ ē corporā es̄t nō posse
pt̄ip̄e ita aīc̄ p̄iculō suū sp̄uales delicias fisi

Et p̄dūt p̄p̄ā mōrka r̄cp̄a vita dñe

An neq̄t̄ es̄t̄ sumē corpoc̄as

Sic aīc̄ n̄ diligens rōis alant²

Dū ubi etim̄ pane raret p̄uit

Nā q̄ eīt̄ q̄ dirap̄cul fastidia pellit

En se ip̄a īfugit mēs satuare deo

De fr̄mbus bonorū et malorum

Nonm̄ti st̄ qui ad nō cēt̄ edat q̄ c̄ ei
tausa obnox̄m̄ paupertati q̄ dñb̄t̄ne p̄dic̄t̄

Es̄e deo vñ est et p̄p̄ā cui q̄d̄j̄ adhet̄

Et m̄ ī regni lue s̄p̄ erit

Nā qui iusticiā sp̄nit̄ nō celaborat

In q̄ m̄chil rendat n̄ m̄chil cē q̄nt
 Non ergo illorū poterit p̄s m̄lta v̄dei
 Quorū in sc̄nū nullus erit nō
 Sed v̄ s̄ et m̄lta s̄me f̄me m̄ebur
 In p̄pō quorū gl̄a p̄p̄s erit
De t̄nq̄llitate ultionum dei

Dom̄ gr̄upisit d̄e pena reo q̄tāq̄ s̄anctū
 n̄t̄cē desiderab̄ s̄ q̄ iustū ē cū t̄nq̄llitate
 discunt et cū uolū te d̄isport ut et mali n̄ sit

Dilla deū obliterat m̄sc̄p̄ea Iordan
 Per sc̄lerū v̄d̄r̄ ira mōs placidū eccl̄y
 D̄isportet̄ em̄ r̄t̄ et t̄nq̄lla uolūt̄b̄
 Quidq̄ d̄isc̄m̄ q̄uen̄ h̄t̄ statut̄
 Ut nullis p̄ateat regis consuā q̄ielis
 Cū iuste acpiat debitus ordo malos
De bono intell̄n̄

Bonū intell̄n̄ h̄j qui qd̄ facēdū n̄t̄ int̄
 ligit sunt alioq̄i talis ē s̄me ope itell̄gē³
 q̄lis ē s̄n̄ timor̄ sapient̄ cū s̄p̄t̄ sit cū
 sapic̄ timor̄ d̄m̄ **E**pigramma

Sptorū d̄m̄ plene ud̄; oē p̄fīdū
 Qui fūd̄ ip̄let q̄ḡnt̄ uerba p̄p̄
 Nā assensu ninn̄s doct̄ne d̄ugetnat

Si quid autem facit facere per nos ab opib⁹ iusti⁹
De requie in carne uiuentū

Rahet enim in hac vita regem suā animā q̄ de
mortē ī fidelitatis excepta est sed ab iustis ab
sumet animō ut unius deos in domo mortuā habuit
et magnitudinis placida tūquillite q̄ estat

Ret in hac vita misericordia q̄ estat
Quoniam anima mundi non tenet ordinum
Quos desideria nullis pietatis fatigant
Quae quibus omnibus bonis est p̄ p̄ omnis honestas
Vt sit tunc ut celo fugientē repnuit
Sed cedit quamā qd̄ cupunt deo q̄ est
De uouendo deo

Ruis qd̄ bñ cogitat q̄ noueat deo et qd̄
psoluit se ipm noueat et reddat h̄i pugnit
hic debet ymago recessus reddat resū ymago
dei reddat deo his sic uidēdū ē q̄ offeas et non
offeas ita est et q̄ siderāndi ibi offeas quare
sacrifici ext̄ catholica etiā nō est locus

Ruid noueat dñi qd̄ qd̄ bñ corde uolutat
Ip̄m se totū p̄petit et noueat
Maior ei nequit offrī hostia nūt̄ iana
Per xp̄i exēplo suamor aut̄ eod̄
Sūmū tū homo castorū p̄fert libanā mōz

Et dicitur misericordia nostra licet

Sic tu ut noris qui reddit nota tonati

Domi⁹ dimes cultus eccl⁹ locum

In toto mundo quæ vñ estat p̄bet

Et sime quo nullū iustine est miti⁹

De iustitia et gratia

Quod sic et lucidæ iustine cū aut bona
et bona l' mala qd' mal' reddū² **T**u a d' et h' u'
Iste cū p' ignor' et mitti⁹ mala et et' b' u'
bona atq' ita manifesta⁹ quia vniuersi viedū
m'ia et ueritas illa atq' ipioq' et' lucidæ q'
pro bonis mala restituū² dō nesciat q' n' et'
h'uet bona p'ro malis nō eēt ou et' h'uet b'

Dicitur iustus g'ra' et' iub' r'as q' bonis

Pel p'ius digna cū mala restituit

Alvaluat ante cunctorū grā p' p'

Nō p'fessans miti⁹ diluit d'c' malū

Credet' q' oēt vñouas baptismate sacer'

Dat bona q' p'p' det melior' bonis

De sup'ne patrie riubus

Omnes ho' qui ad sup'na p'm' riuitatem
p'g'ni⁹ est mundi et dū sp'ali ut' vita in
patra vñuit aliena ubi t' m'la iller' b'sa
et m'la fallana deū nosc' et am'c' pautorū e'

quibus sit p̄cep̄tū dñi lundū illūans ocl̄os
ut nec in dei nec in p̄ximū rāitate fallat

Questem ad parām x° ē dñe nō t̄q̄

Vita labens tēpōis hospes agit

Dū q̄ ad p̄missā r̄q̄em nō p̄sua t̄dū

Mūdane p̄ant̄ multa p̄icula n̄c

N̄c n̄c obfessa adūsis n̄c plena fād̄s

N̄c fūgit t̄rep̄dos obligat aut dubios

Inter quos laq̄es t̄nēt̄ ad grādū vē

Nō cap̄et mūd̄q̄ cui uia p̄p̄s erit

De carnis cupiditate

Nemo est cui aīq̄ coruptib̄ de corp̄ ier̄
lūtato t̄r̄ena nō agḡuet. sed adm̄tēdū ē utra-
mūs cupidīt̄ sp̄s uiḡē sup̄ent̄ et m̄or̄ hom̄o
qui s̄p̄ sibi sentit resilī sp̄ dñs auxilio ex-
sp̄petat adiuuā

Hilla aut̄ ē q̄ non mōr̄li carne fūat̄

Ner̄de corporeā t̄dūcē gemat̄

Sed cōfīmāt̄ m̄uahā et frenāt̄ i' belle

legitimus et j̄p̄u est m̄is opus dñs

Eius n̄c ut modāmē t̄p̄at̄ equo

Et subdat septis noxia q̄q; suis

A dñs auxiliū et uires petat ut ualeat se

Dñe n̄c sensu m̄it̄ ip̄a suos

Nā nullq famile poterit q̄ p̄fere' motu

Nī fuit xp̄i semp amone potens

De angusta via nūc

Angusta via est q̄ ducit ad uitā et si p̄ ip̄q
nō dilatatio corde nō currat. q̄ ut uitā quo
q̄ ducit paup̄es xp̄i ampliū est vere fideliū
spēi. et artum est in fideliū vātitū

Acta via ē vere q̄ ducit ad uitā vite

Ner caput carnis gaudia m̄tis u^r
Ampliū incedit sp̄ans trena uolupias

Augusto nūc lūmte celsa petit

Et nō h̄i talles quos mudi uana panesur

Ceda magnificis equora sūt curvis

Difficil' est nimis p̄asper p̄ duā gress'

Somedat fidei q̄ tollare uuat

De premio xp̄iane iugom

Ror affectu et desiderio colēd⁹ est de fūtū
ultq ip̄e sit m̄tes nā qui deū nō colit ut aliud
mag' q̄ ip̄m fm̄cat nō dñi colit sed id qdassiq̄

Ror desiderij d̄s ē pietate colēd⁹ h̄aup̄ist

Justitiae ut m̄ices tota sit ip̄e deus

Nā sp̄ans alio se posse munē beatū

Nō qm̄ possit amat sed q̄ h̄ere cupit

De oculis non iudicandis

De oculis cordis alieni temere iudicacē

prōm. et cū q̄ nō iudicent² nō op̄ bona m̄q̄m ē
ex suspicioē reprehendē Cor cī q̄ h̄i sūt i ḡm̄ta
solus d̄eūs iudic̄ sit iusta q̄ iſp̄tor̄ t̄ alij ueris

Qui pac̄ m̄q̄ q̄m q̄ sūt nō nota malus³ est
P̄s̄ertum si que ḡm̄ta sūt bona sūt

Non patet fanēs seu uerib⁹ aures

C̄ nesciē uirat d̄is̄c̄r̄ non libeat

I maḡt̄ ser̄ta deo q̄ sūd̄ optum̄ est

Insp̄iat̄ et ullis iudiḡt̄ iudicib⁹

De adiutorio dei

Duim m̄m̄s ē cū r̄r̄ cogitāt̄ et pedes
m̄os a falſitate in iustitia atq̄ q̄m̄nt̄ quo
c̄t̄s cī bona agm̄ d̄s̄ m̄nōt̄ est atq̄ nob̄is̄
ut op̄emur op̄atur **Epigramma**

Non dubie m̄t̄ deusē et uoc̄t̄ et autor̄
Sūt̄ toto affat̄ que bona sūt̄ gerim̄

Ex op̄m̄ sp̄ē clarebut̄ int̄ma cordis

Quis ne h̄oīt̄ mēt̄ sp̄ub̄ m̄t̄s alet̄

S̄t̄os n̄ sc̄s̄ fānt̄ et de lūm̄e lumen

Eporit̄ nullus fit bon̄ ab sp̄̄ bono

De passionibus sc̄orum

Iusto iudicio dei dat̄ p̄lesq̄ p̄m̄t̄orib⁹ p̄t̄us
q̄ sc̄os n̄pī p̄sequit̄ ut qui sp̄̄ dei uirat̄
et agunt̄ fāt̄ post labōrū ep̄ica clarosc̄

Quot plerūq; mali strab se uicē sicut?

De ipso bono p̄ui sepe nocere querunt
Ab sīc dei nūtu non sit qui corda suorum
Hys enā bellus gloificanda probat
Presentū uterū palme cōscia q; corone
Mūrūt mudi p̄ua pace dei
De sc̄ientia dei

DOn est sā uā boni n̄ ad h̄ qphedat ut
 agat mutūt et medita legē dei q; laborat
 ut memoria teneat q; actoē nō implet

Sicut legem doce; tenuissa oīpotens
 Qui qd nouit agēs diligit id qd agit
 Nec satis est dñi p̄ceptū līqua ruelunt
 Nō meminit legie qui mōr̄ est opis
De amore legis

Quia legem diligir pbat se thib⁹ in quis
 Id qd qd legem est odisse nō hominem

Le gem p̄nctes p̄mit cū legis amaror̄
 Non hocē odit sed xp̄bat qd agit
De sc̄utandis mandatis

Mandata dei nō strutai n̄ qd tamē nō
 p̄t ut go c̄ligosū exiret studū. abuenda
 sunt iurgia malignorum

Scrutai legem possit ut rāq̄ q̄en
Si m̄di ab strepitu libet̄ tēda īarent
Ut m̄s ergo p̄ys studijs m̄tēta m̄uet̄
P̄ha dūm̄ i carna v̄at̄ amo
Nā tēplū dū p̄sc̄ silentia cesat̄
Et tante m̄st̄u nō rātia dom̄
dē profinendo

Nemo rā cruditijs est nemo rā doct̄q̄
P̄p̄na illuſt̄rōe nō egeat̄ nō ēt̄ ulla ita
dūm̄orū bonorū agmēta sufficiunt̄ nō sp̄sp̄
sit q̄ m̄s nō lis et intelligēdū desideat̄ et ge

Octime dū penit̄lia t̄p̄c̄ r̄sta
Ad plenū nulli p̄ma sūt̄ h̄oi
Ip̄ ei sc̄ib̄ sup̄ est quo cest̄e possit̄
Et p̄sc̄arū gloria p̄nopus̄ est
Brutem̄ utus pacat̄ de tuē lumē
P̄deat̄ atq̄ oīb̄ palma ḡdū faciat̄
Nā cur nō cupidi m̄s quat̄ dēt̄ offert̄
Eiu danda ut n̄t̄ p̄steret̄ ip̄e dedit̄
dē dupl̄ia ultione dei

Nōc̄ h̄oc̄ sit̄ q̄siderant̄ quorū alij m̄ia
Salus fuit̄ alij veit̄ate dāpnāt̄ armis̄ se v̄ic̄
dū et m̄ia et ueritas suo fine disticta sūt̄
Si an̄ solos fr̄os m̄tuam̄ nō discim̄. hoane

Individua ei est diuina et ueritas et amia
ueritas et ueritas quia beatudo scilicet deum
ne est me et genere et ratione auctoritate

Omnibus in rebus gemmam opem impotens
Tunc autem iustitia est quod gerit a pietatis
Quae si in misericordias descendunt lucis ab arte
Ne cuique prodest utrumque bonum
Et quoniam tuum auxilio misericordis egemus
Preditum gratia iusticiam
Dignantur elatos saluantem iustificatos
Quos deus et dominus auxit et me ins
De observatione pauperum

Spianae pietatis est pauperum esse etiam cum
pauperum immis. spe reverentia non consensu mai-
lignitatis. ut si nos excepti non cohorta-
tioque dilectionis sequitur nam non habent quibus
odisse nos debeant **Epigrama** 103

Meritis in sanctis pulchra et cordiapa
Est multe uirum conuenit atque placet
Sed tu horum prohibe da non sedam amoris
Ut sol pauperum herculeus tibi uenda boms
In iustis enim prestatur iusta uoluntas

Nec quęq; fēnat vota benigna hōc
Non ut amictie v̄tis sōcent⁹ inquis
Affit sed p̄ius ut meditma animis
Quo si pace sua nō sedat p̄bida corda
Nobis non possūt nos⁹ p̄me quies
De custodia dei

Custodit nos dñs ab oī malo nō ut nichil
parati adāsi: sed ut ip̄s adūstib⁹ aīa nō
ledatur & aī em̄ teptato m̄a adē. sit qđam
in id q̄ nos⁹ pugnat intritus et r̄i hono
fme. id est s̄i vlnē aīē teptato q̄sumat⁹
ad etiā i:quem de p̄fādo p̄al labourerit⁹

Sepe qđem do⁹ sic gra adūsa ip̄pellit
Ut nullo artmgi vlnē possit homo
Sed mirabilior man⁹ est tūr op̄etēs
Illata afflūtu m̄a mala nō supant⁹
Daudet⁹ custos utitē das tolerāti⁹
Intima corrūpat ne furor exti⁹z

Nam nō stanti nulla ē sp̄nāda cōna
p̄alma qua caput⁹ gl̄a fmis habet

De adiutorio dei

Ad celestib⁹ ihesum cōsortū nō astēdūt⁹
misi qui toto corde p̄fitent⁹ nō p̄p̄n op̄is

Sed divini munis ecce quod ascendat

Epigrana

Celestem ad patam scandensq; stet
Cum pte heris si bñ curris ope
Nam sita uitate tua ad celesta cdis
Scandē de supis puls⁹ ad yma cades

De odys mudi in xpianos

Omnes qui uoluit in xpo pte uiuentē
est ut ab imp̄is et dissib⁹ parat⁹ opp̄ba
et despiciant⁹ tāq; stultū et insani q; p̄niciab⁹
Pdūt et iusibilia sibi ac futā p̄mittūt;
her despr̄o et irrisio ī ipso rorabit⁹ dū
et ipā habudā? eonā in cgestatē et supbia
hūsient in cofusionem Auenit Epigrā

Impia ps mudi pte ī festa piorū
Nec tolēare p̄ dissiles ammos
Ides nolentes opib⁹ p̄nibus vti
Spantes q; sibi credita posse dari
Nec syneda h⁹ sūt pp̄lis opp̄bria sūt
Que stulte iacut̄ corda aliena deo
Nā sp̄eo mā ex h⁹ iusu fit tuor or
Ad' spondes q; q; oedim⁹ ē dnō

de panemna fidelū

Gra fidelium salutem tuam parere et fortitudinem ad eum qui in sanctis suis est mirabiliter refendam est. Quia non in illis ducet furor ipsorum fragilitas humana succumbet. **Epigrana**

Gloria vestra aia aduersus non fringit ullius. Et fidei uitius intermedietur manus. Norit mecum sibi dominum pacem facientem fortis. In quod eius dominum quod scientia referat. Nam quod non credidit propositus si in nobis appetit. Non ipso quod se stare putat creditur. **De obsequijs debitis**

Ita et a plebis principes et sacerdos dominum sunt perfrondi ut sub exercitatoe tolerante sustineantur trahita et spenta eterna augustinus ei mita uitatis quod postea non molatur ligiose.

Recordandum est quod mundi posteriorum doceantur quod pie non molatur fidei. Minibus et fratribus nulla est spuma praebetur. Equum est sumere negibus et dominibus. Ut christi famulatus ad uerum Christum honoretur dilexisse bonos et tollasse males. **De tolerandi ualitate mundana**

Recordi corde de preceptis domini et constitutis

non grunt: qz iustum ē oīā eqmniſt' acipi
que iudicatur. qz uoluit soleār. **Epigrāma**

O Um mūbilū dētrūt p̄a remū

Dū qz suis mūdī motib' alterit²

Nōrū qz est adūsa pati et tolleāne modeste

Nec grula mq̄q̄ uore mouē deā

Cui⁹ iudicō nulli p̄et³ miquo

Cū p̄es iuspo gloria suscipit

De p̄positis et subdīns

O Mīm̄ sā edifim̄ statūs sūt deo opāte

Phīnt Ira deo rūsto diente cōsistit. **A**m̄ tur

Est utl' ordo p̄positorū m̄ spūb dei p̄plo suo

Psidet et nō solū ḡges. sed enā ip̄os dig-
nat² custodie pastores. **Epigrāma**

O Um lapides vni pāns spage ligā²

Mq̄ p̄es mūdī quenit vna dom⁹

Slarer opus dīm qui totā cōstrūt aula

Effītu qz p̄ys dat studijs homī

Quozū p̄petui decors strūta mācbit

Si p̄fē autē p̄tegat arq̄ regat

De gāudio ethē ciuitatis

O Ternē ciuitans etha sūt gaudia et
constanciū dierū p̄es infimtas n̄ uaiabunt

ner labet. **E**ma in gaudiis pare ponetur
Quorum omni erit bonum quod fuerit ea singularium
Simpliciter quod erat eternae gaudia vite
Gaudendi quoniam causa est ipse deus
Nec ualios pietatis motus diuisa uoluntas
Domi erit in auctoritate lumine et unigenitus
In quo bonis summis portata experientia felix
Nec uolens augeri nec meruit nimis
De lege caritatis

Le ex Christi profecto caritatis est. Quodque primus
qua diligit et per quam dicitur conditor legis. Di-
mitte nobis debita nostra sicut et nos dimis-
tum debita ibus nostris. **B**ut enim expectat pro-
missione dei quod mandatum ei exigit non frustis
spat prem dum prius siue cognoscit alienum
Terris amor Christi uero est custodia legis
Et maledictio dei coplet amarum hoic
Quorum ignorantes culpis sua timida sollicitus
Est quod alius iubatur hoc sibi inspiravit
Detractionem etiam praetor et equa
Conuictus domini conditoris sibi
Cuius iudicium te nro examine pedes
Quod sermone metimus quod dominus accepimus.

De precepto dei

Nihil deus nub; qd' sibi psit. sed illi
qui nubet **I**deo uer⁹ est dom⁹ qui seruon⁹
indiger sed et quo seruus indiger

Non ideo qđ mandat d⁹ ut s' psit
Uer⁹ serui officio verus eget d⁹
Qui p̄ceptis auget⁹ qui famulat⁹
Fit qđ mōr⁹ qđ negligit t̄pium
Nam deus oīpotēs fil⁹ cōtenēs qđ p̄tūs
Ip̄e ubi sumū p̄petū qđ bonum
Nil p̄dit. p̄pū nū habet om̄diū
Nūqđ non habuit qđ h̄i dās qđ qđ habet⁹
Dedit. et sumēs non nisi qđ dederit

De mtempoali scēna dei

Tu qđ nū ip̄e nouū est. nō ē nouū apd
deū qui cōdidit ip̄a et sū ip̄e habet oīa
Quo suis quib⁹ qđ ip̄oib⁹ p̄ corū ualeatate
Ill solitū siqđ latēnia ip̄a p̄mutat⁹
Hoc mirū mū dā dicit habet qđ nouū
Sed rerū autō nullqđ nō ggmt⁹ ordo ē
Cernenti qđqđ scēna cuncta fuit

Ecce non mīto uoluūt magna agmina
Unūchū exstat nē spartib⁹ ill⁹ **mōte**
Cod⁹ nō ille suo tēpet arburio

De prouidēna dei

Dicitur stabilitū dispositioēz dñmīb⁹ rō rōtm⁹
ubi sime ip̄e fil⁹ sunt q̄. in q̄ib⁹ nō fil⁹ fuit
qua tēpōā non simul curvunt **Epigrā**

LEx eterna dei stabili ergit oīā nutr⁹
Met mutat uālo ip̄e cōstītū

Ut q̄ loris p̄ns fil⁹ ; de 9 oīb⁹ vni⁹

Sic cui metas serū habz et nuōs

Non serū à pprenū sibi sēnt i ordīe vnu⁹

Sui ucta assistūt acta et agenda fil⁹

De impunitate p̄tatorum

Dicitur est infelicius felicitate p̄tāmū
q̄ penal⁹ mittur impunitas et mala uolū-
tas uel hostis m̄t̄or roborari **Epigrā**

Quod se peccatis gaud⁹ felicit⁹ uti

Infelix nimis est p̄speitate sua

Du q̄ capit miseri⁹ effus⁹ p̄ua uolūtas

A uera sēp̄ luce sit eti⁹r

Sumis p̄stifā de q̄suetudine roburi

Et sua cōpletē vniuersitatis mortis amor
 Deficiant post vanam oblectannia mōdi
 Subdant q̄ pio colla domāda iugo
 In q̄ putres fibras descedat cura medetis
 Ut blanda morbi pellat aita salus
De littera legis

Legis lūta q̄ dōs nō cē pāndū si sp̄l vni
 fitans desit oīdit bare n̄ pām fāc̄t post
 q̄ caueri et id maḡ auḡi q̄ minuī Quia
 male grāfiscēnē etā pūnitacō legis accidit

Iudex pārati lex cōpletea uictādo
 Que msi cor mūdet sp̄l mērimt
 Nullus n̄ est mōsonē sola formidē plene
 Qui son̄ et uistū nō am̄ ip̄ui
 Hūt m̄ affin̄ nō lex sed grā cōfert
 Si q̄ iubet legis irā uelle facit

De grāia legis

Six data est ut grā q̄rēt̄. grā dā cō
 ut lex ip̄lēt̄ Neq̄ n̄ suo uito nō ip̄lebat̄
 sed uito prudēt̄ car̄ms q̄ iuuū plegēde
 mōst̄dū p̄ grāiam sanādū fuit

Non seruit iussia legis prudēt̄ car̄ms

Pratice stimulos nec supare p̄t | gri
Ded quia mēs antep̄ pat̄ mala corporis c
Querē dūmū cogit̄ auxiliū
Lex igit̄ fat̄ ut poscas grā xp̄i
Ardua q̄ legis iusta q̄ant fieri
Nec tā nō ualeat carnale vīrē fessū
E nos iuste legis cōditor ip̄e iunat
De promissione dei

Ror qd̄ p̄mittit deq̄ ip̄e facit **N**ō n̄ ip̄e
p̄mittit et aliq̄ facit qd̄ tā nō ē p̄mittē sed
p̄ducē **V**deo hōes nō sūt boni ex opib⁹ fī ex dō
uocate. ne bōtas sp̄ozū sit et nō dī et m̄os
nō sp̄at̄ s̄d̄m grās sed s̄d̄m debūt̄ atq̄ jūta
grā uam nō sit grāna **Epigrāma**

Quoddeus oīpotēs p̄mittit p̄fiat ip̄e
Mer p̄pū ext̄q̄ uībus implet opib⁹
hunc secūa fides sp̄at et fīdū amarit⁹
autore qui q̄ sp̄odet et efficiet
Nā si q̄ dñs p̄mittit nō opatur
S; solū huāmū p̄uid; arbitritū
Her dona dei sed s̄t p̄dca uorada
Ceu q̄sq̄ ex ip̄o sit boī absq̄ **200**

Quia nō r̄ipit pietas uōq; repūgat
Gratia nos r̄paret grā uisifiret
Sue sic m̄ cūtis ip̄let sua dona uocans
But quorū dux est fiat et ip̄a comes
De fidelū culpis et infidelū domis

Sicut nō sp̄eduit ab etiā uita iustitia
 p̄ta uelialia s̄n quib; her uita nō dunt: sic
 ad salutē etiā nihil p̄st̄ ip̄o aliq; bō ope
 s̄n quib; diffīlme uita eq; lib; pessi homi-
 nē

Et qdā tenues mārē sp̄le dā p̄oz uci
 Maior uitū quas varuat nūs
Fine domis neq; obſistē uite
 Ne mita obſruat grādīa culpya leuis
Per alij plēū q; boni p̄s ip̄ia gestat
 Magni mole malū q; fanle ob rut²
 Nec p̄dest qdā nre sapuisse maligmb
Si uerū son nō coluisse deū
 Dna fides igit̄ sp̄es una ē at q; amor
Quo fiat iustus sic q; beatus homo
Nā bō q; p̄m̄ natē ex dote sup̄st̄
 Augrēt p̄m̄ p̄deā nō minuit
De effrū male uolūtate
Odm̄ mala uolūtas p̄tātem amputeffi

aendi qd' cupit. ex iudicio dei venit apud quē
nō est mīgrat. pumt em etā isto mō **N**erādo
mūste quia occulte **C**emū nqj pumt se igno-
rat nisi cū manifesto supplico senset volens
quātū mala sit q p̄terue' uoles **E**pigrāma

Quidm dat' iusto p̄cāndi optā uolūrab
Ut mala mēs p̄ue q cupit efficiat
Ira est magna dei q mīlos sit qj pumt
Nor quib' exultat nūmb' p̄ecant
Crescat cū occulte cū lōga pena reatu
Anshib' illucit si mīhd absth'it
Et mag' errān ne p̄cat flag' tūndā ē
Sqj ne nō fiat qd' uolusse noret
De supbia

Omnīa vīca i malefīciū ualef' tūmō sola
supbia etā m rōb fōb cauēda est
Omnīe gen' vīj jpo tūn ualī actu
Et pēta sua qj gestū spēj
Sola est mīnus armā supbia tēla
Qui possūt uires et bñ gesta dante
De mīpari vīsu contūzorūm

Int ē plūmū qles sit usq' l' cay hētū

que dicitur Iespe uel caru q̄ dicitur adiuse quia b̄
ner p̄ alib⁹ bonis extollit⁹ n̄ malis fr̄ agit⁹
Malus at id est h̄mā infelicitate p̄nit⁹ quia
felicitate corripit **Epigramma**

In reb⁹ mūdi n̄ dē e orb⁹ iusus
ter cūtī pib⁹ cūta gerut aīs
nāq̄ bonos nō blāda inflat nō aspa fr̄igut
sed fidei iuste gaudia uā uuit
Terre at fām̄ b̄ent floretis amator
Seu carer optari seu finit⁹ miser est
De morte sanctorū

Mala mors putrida n̄ ē q̄ bō vita p̄f-
serit non ufat mala morte n̄ q̄ seq̄ morte
non igit⁹ mltū curādū est ne cessalo moīt̄ q̄
amidat n̄tmeion⁹ si moīt̄ q̄ n̄t cogantur

Quoniam boni sūt quae et mors ip̄a v̄t̄
Efficit ut sumat p̄ima priop̄i
Ile igit⁹ fimb̄ malus ē quē pena sejt⁹
Et qui p̄petui porta dolos erit
nō quo assūnt̄ lacime cūtī q̄ labores
Ut uetis peant oīa signa mali
De p̄nitute quā cūm h̄mō p̄dit mult⁹

Tra nō amitt⁹ corporis sc̄itas mātēt̄ aī

puitate et opp̄so corpe sicut amittit sc̄itas cor-
pis uolā ac puitate et corpore intacto

Mens illesa nichil uolato i corpe p̄dit
p̄iu carnis uulnā nō matulans
Per cūmē fū recipit nō mixta uolutas
Nelle maḡ fan q̄ tolerare noceat
Est autē ad cordis p̄f̄ ha nūta i trut
Ut plerūq̄ aūm̄ sit sū carne reus
Cū qd ab intacto se mot ē corpe solg
Concipit et testis motib⁹ mit⁹ agit
De fortitudine toleranda

Mduo aūm̄ mito dicit̄ ē q̄ uitā euīpo-
sam magis eligit ferre q̄ fugē et huāmū
uidicū magie uigac̄ q̄ plerūq̄ caligē er-
roris iudiciorū p̄tōrē lute ac puit̄ grēp̄ne

Qui ualeat adūsis onātā duc̄ uitā
Et tolerac̄ maḡ uile mala q̄ fugē
Malois mito ē ai q̄ ferre pauescēs
In iustū i dotti uidicū p̄li
Mens et om̄ r̄ta et pui s̄ iia cordis
Hic plus splēdesit q̄ magis atteit̄

Iustis q̄d̄ maloꝝ ab iugis dñe mro-
gatur nō pena ē tm̄s sed uitatis exam̄s
Nā bon̄ enā si seruat lib̄ ē Malg aut
si regnet suus est n̄c v̄m̄ hoīs sed q̄ est
tm̄ tot dñorū quot uiciorum

O p̄ssis quon̄es iustis dn̄a mihi
nō p̄miti supplicium meū
Sed uitus fidei sub tali examē resur
ter seruē ḡuat lib̄a corda uiḡū
Solus p̄tator seruit maleq; h̄z amplio
Utat̄ regno sed miser est faulius
Qui mēb carnali nimiu dn̄ante tyraō
Tot seruit ceptis dedita q̄r uim̄s
de oblatione uotorum

Nemo q̄d̄ deo r̄cē nouet n̄ ab ipsa
aciperet qd̄ noueret

Op̄ha uota deo q̄ru ē daꝝ ip̄e nouet.
Hoc rursū dignū est me q̄inde uenit
de deo

Omnis p̄stāna qd̄s nō ē creata est
que nata est deus ē Nulla ḡ dispensa
in deitate tm̄tatis qm̄ q̄m̄ tē dō dō nō ē

Natura cōpotes una ē q̄ cūta creant

Et p̄p̄e qd̄ omnibus ēē dediſ ſūt

Nā q̄ q̄ miſ est nō eſt dō. a p̄e natū

Verbu et qui amboſ ſp̄ē ē deuſ ē

Una eadē q̄ tu qm̄ ē eēma q̄ ſe

Mūq̄ uel maior uel mīor ēē potest. **D**eū

Qualeſ nos diligat deū

Tales nos amat q̄les nos ſuſ ſumq̄ eiſ do-

no nō q̄les ſumq̄ nro merito

Qales adnō q̄les formam̄ amam̄

Non q̄les nr̄is efficiunt meint̄

Stituit doceat plān̄ rigi; excolat ornat̄

Et ſibi p̄petuo qd̄ placet fanat̄

Nā nihil eſt hōis qd̄ digne poſſuam̄

Proſuac p̄p̄ū m̄ boni aut̄ opus

De ordine temporum

Ondo qm̄ in etia diſapiē ſuſ p̄p̄ ē neſ
aliq̄ ſuſ apud illū noua q̄feat q̄uēt̄ ſuſt̄

Aut̄iſte iſuimo ſuſ p̄p̄ ipoſi orde ē

In q̄ deo rērū nō uaiat ſeimes

Et no aut̄i ſil̄ affut̄ omnia ſemp̄

Cū quo iſt̄orū ē ordine quicq̄ erit

De principali rerū om̄ni causa

Post illa angustum t; o de cintre lo 2 ro

Quoniam dei ē p̄ma et summa causa omnium
corporalium sp̄italium q̄ motionum nichil n̄ visib.
et sensibili^{fit} q̄ nō de insibili et intelligibili su-
mī ipatois aula aut uibeat a pmittā s̄ dū m-
effabilem iusticiā p̄misit atq̄ penarū grātarū
et retribucom ista ratiō carū ap̄fissima q̄-
dam iūsa que republika Epigrama

Principiū mundi dō est q̄ aucta mouēt. locū p̄p̄su j̄ lib. Horq̄ q̄ ē q̄ q̄ sita ma-
nū atq̄ agri v̄stato rūtū nō q̄dē mōr
Eueq̄ uibet sūmū iūl̄ s̄m̄t auctor agunt;

Hinc mūbulū rerū iūmūbulis ordo

Etēmī currit legibus artificis

In q̄ suos fm̄es p̄edit q̄ q̄ uoluntas

Nec uarijs mitis arbit' equ^{ab} est

Corda regens uies p̄buēs p̄tā v̄mittens

Augens subiectos despinaenctum dos.

Nō nō pena malū q̄ q̄ nec gloria iustū

Suscipiat. n̄ n̄ laude et honore dei;

De finibus bonorū atq̄ malorū

Scire uolens in qua rerū sis p̄tlocādo

Disire q̄ tm̄eas q̄ ue sit id qd̄ amas

Nam cuncti hic genio nascuntur forte motu

Nesciuntque quod sunt germina principes

Et quod quisque bonum sibi habeat in isto

Ergo edite deus

Hoc summi regis iudicium capiet

Angelicorum et christi mentis renatos

Non habet ad ueterem carmine oigo hoc;

Multa quod est in mortali mundi labore procedat usus

Et pleno tellus seruit opima summa

Sed tunc hospitibus tali superfluum uide

Uirtutis palma est spina blanda soli

Et sic punitus spacio tristre uite

Ipsa pegmo ne via sit laetus

Nam declinatus per summum pre labores

Terrenorum audios infima suscipient

De megalibili excellencia deitatis

Credidit supremam diuina non solu uisitatem mentis eloquii sed etiam intelligentiae facultatem
veri. non cogitare deo propter diu et ueritatem quamque cogitat; Non prua at nomine propter est: si ergo possim
sare quod sit deus. possum. sare quod non sit;

Dilla quod est mortaliter corpe uiuens

Que plena iudeat cognitio deū
 Sed miris opm signis ostendit autor
 Propter q̄ suū codira q̄q̄ i temū
 Vn̄ licet frāndi vices ā q̄ uigore
 Uincat et excedat glā laus q̄ dei
 Nos m̄ officio cord' gaudem⁹ et om̄s
 Et tāto oblit⁹ surculuisse bono
 Hinc fidei uitus hīc flāma oria⁹ amoīs
 Et later exerg⁹ qd̄ supat repat
De dyabolo

Dabolus supb⁹ hoīc supbiētē seduxit ad
 mortē xp̄s hūlis hoīc obediētē rediuit ad uitā
 Et sicut iē clatus eredit et deier⁹ q̄seātē sic
 Ite huī uiat⁹ surrexit et erexit credētem

Metas i modice nato⁹ clatus hoīc
 Anglis m̄ hoīc s̄bruit vñ raut
 Sed sp̄s miseras deceptū fraud maligni
 In se se ad uitā posse redic̄ dedir
 Si caueat fñs hostib⁹ seruū supbi
 Sectai⁹ et studieat formā hūlis dñi
 Qui p̄tib⁹ in ditate manus deus omniuicitor
 Verus de satra virgine natus homo

Sic nūm assumēs maris de Vgme corp⁹
Effet ut assūpre carnis orgo dō

In quo plauacū fidei uitute renata
Celesti accipiet gens noua pīcipiū
Nul hōis pīm̄ remēs sed plena fr̄di

Splendore et caput glofificata sū mō ḡm̄o
De uera beatitudine

Omn̄es uolūt h̄nt qd uolūt sūt b̄t̄
Contnuo aut se misi q v nō h̄nt qd uolūt l̄d
h̄nt qd nō ree uolūt pīoz igr̄ ē b̄t̄idm uo-
lūtus itā erā si nō accepta ē q̄cupit q̄ pīua
i si qd cupit obtinuit **Epigramma**

Don semp uē est felix ipse uolūtas
Cū sepe iusti sūt mala uota aū
Pr̄a igr̄ cupiēs est si nō sūt adeptus
P̄sistēdo tamē uelle bonū bonus ē
de pīuis q̄ fuit aū si nō hab̄ actu
Tam mīf̄ est si q̄ cupit obtineat
Quorū sit ecē cum xpō

Doligna hōis misera cū illo nō ecē sū quo
ecē pī In quo eī est sū dubio sū illo nō est et
m̄ si eius nō mem̄t eu q̄ non intelligit
neq̄ diligit cum illo non est **Epigrā**

Pl' inaccessare
Otestate dei r' claudi' oē qd' usq' ē

Qua sine mi resū stare ul' cē p̄
Hinc homo si rē familiā p̄xim⁹ heter
Si resistit mis̄o deget in exilio
Dirā sic dñs discernat ordine iusta
Quo summa bona yma p̄ malis
De incarnatione uerbi

Dilectus ubi eq̄lio p̄m̄ fr̄a ē p̄inceps
mortalitas m̄ē vñ suo si de m̄ō n̄ et nob̄ estim⁹
P̄tipes eius dimicatio nō de m̄ō dono s̄ide p̄p̄g;

Onnipotē genitor nat⁹ q̄ et sp̄s alm⁹
Dna m̄ p̄sonis p̄ tib⁹ est deitas
Qui gen⁹ huānū p̄st̄m̄ fraude maligni
Ad uitā hat far posse redire via
Natiū n̄ m̄ē xp̄c cause q̄ redepter
Mōris fieri nō numens qd' erat
P̄ q̄ hinc sui uacuaret ua' tñam̄
Et letū letō vīteret moruo
Im̄t ubi carni m̄st̄m̄ carne zerepta
N corporē nō gr̄mat
Sic natuā hoīs uitā augēte supna
Effet ut m̄ nō lumen homo

Qui uice mores puer et absorbit haustū

Ignis est eternū quod fuit oradū

De eodem

Quis quis q̄silio et no ḡfia sentio

Et ubi m̄ carne manē negas

Duime pietatis op̄g dissolue cupis

Nā q̄i n̄ctua q̄i q̄i saluabit ab ira

Cuis ne hōis p̄m̄ c̄m̄ liber erit

Si cas ubi nō m̄re est carm̄

Aut xp̄b falsi corporis umbra fuit

Cuis genit⁹ puer ē itate uig⁹ alio

Cuis nā rām̄ denuit et aucta r̄ibus

Salz m̄ dō quo uolat filios dei ec̄

In q̄ p̄le prem̄ mudi se t̄dedit abra

Qui ue eius stirp̄b ē oīa sacrificans

Cuis regale gen⁹ sil' est et p̄nificale

Cuis ue idē est dām̄ filius et dñs

p̄t̄ seruus et mortis pede uictis

Vna est dignat⁹ firē redēptor aut opē

Qui m̄t̄ ḡnis carnē cū morte īceptus

Nra osti ut nobis uictis oposuit

Et carne ex̄ta dūnatē pralit hōstē

Et capet palma. p̄da uictuſta nouā

De p̄fō odio

Perfecte odī est q̄ n̄ iustitia n̄ s̄na caret
 Dē ner p̄p̄ uītū hōc̄ odes̄ ner p̄p̄ hōc̄di-
 ligas uīta p̄tē go m̄ malis odīm̄ malitiae et
 diligim̄ creatūrā ut n̄ p̄p̄ uītū n̄ dāp̄nē
 ner p̄pter n̄z uītū diligam̄to / nest̄

Dixi uolēs aūm̄ sapieb̄ et amatoz ho-
 Quosdam odio dignos uidicat c̄e suo
 Ner t̄ib̄os toto depellit p̄tore ḡnā. q̄
 Naturā errātū diuidere a uītū
 Sic ḡn̄ indulgens p̄p̄. ut p̄tā recēdēnt
 Optet et ut dāp̄net c̄mā n̄ hōc̄
 Delabore fallētum

Difficilis et labořosa sūt signēta m̄dāri
 Qui aut̄ uit̄ uītū dicē n̄ labořit & uī-
 ores n̄ sūt boni quā mali et abs̄lūnoa sūt
 uerba ueridicoy cōmēta fallaciārū Ep̄i

Follaces curie sp̄ tōq̄ amais
 Et mala mēs nūq̄ gaudia pāns ly
 Lubra dū rēpido mēdaria plasmate fīḡt
 Cōsumēs tatu p̄p̄ m̄ arte mali
 Et sumplex aīc̄ cōmēti liber mīquī

Nil amat iustū m̄ gen̄ et plaudū
Icertator potest luce serena
Est qm̄ mēdāq̄ uox q̄ dolor q̄ sibi
Exhortatio ad ueram sapientā
Ad patam vire denotis ualle uen̄
Utrū ḡdib⁹ scandit luce uer̄
Arduitatq̄ artus fert ad celesta call⁹
Deue a ad mortē dur et ap̄plauia
Qua fallax tumidi m̄ed̄ sapia mudi
Sōmetis q̄ suis ludificata sunt
Et mala corporo sequit̄ dū gaudia ses⁹
Exulat uero lumen̄ tui ap̄cul
falsarū lumen̄ uitū ornāuunt̄
Pdit mens nescia q̄q̄ agit
Nouit ergo deū sapies tonsiq̄ medull⁹
Diligat t̄q̄ ip̄o se q̄ amator̄ amat
A bonus et iustus sic uerax atq̄ benign⁹
Sit forma et speculū luce et ymagno dei
In xpo fūs nou⁹ et iā carne uerusta
Exutus uile mēte reliq̄ humū
Ut sat tēpli quatuor̄ in pte lotet̄
Magnū erit in caput corpe q̄q̄ erit

B One sūt m sp̄niūs sūs mystic̄ p̄fudates
 q̄ ob hor regūt ne uel c̄stant ob hor q̄nū ut exerçat
 ad h̄ ap̄nt̄ ut p̄scantur. **Epigr̄ma**

Q Vānis m sacris lib̄s quos noſſe laboāis
 pluīma ſunt leor̄ clauſa et optā tibi
 Inugilae tñ ſtudio ne deſme ſanctō
 Exercent aūm dona moāta tuū
 Granor̄ eſt fruct̄ q̄c fruct̄ ſpeſ p̄dus redit
 M̄r̄ obiectorū melius eſt p̄nū
 Oblit̄ ad opta ē mſtia mente
 Qui dedit ut q̄ras addz ut uicias
De m̄ribus

Q Nam cū ſudor̄ ſagñe dñs ih̄s xp̄b ſigni-
 ſicbat de toto corpe ſuo q̄dē etiā emanatas
 mānūrū passiones **Epigr̄ma**

Q Erre parans dñs mortē pena q̄pp̄ij
 Inuitā q̄ ſub m grānre fidem
 Qū p̄ce ſagñeas fundebat corpe guttas
 Et p̄nū mūdi ſudor erat dñ
 Y truis affitas potat tñc uelente
 Qua regnate glā carme erat
 Sed truor ille paros ſac ſp̄debarthōnes

Orituris toto corpore mortibus
Nā cū sār̄ seges trārū mpleuit orbem

Oī ab hor vno sēcē messis erit

De fārmentorū p̄ceptione

Sacramētū sūme pietatis cūdīmū sibi sūt
indignus bñ eī cē nō p̄ male ampiēt quod

Dagm̄ p̄sidū c̄ sāc̄ libānnī p̄saī boīē
Et cor p̄tropes cūmā nulla p̄mut

Nam gēnat sibimet p̄tati p̄dā quisq; s

Cue bona sūt sumit q̄ mala nō refugit

De laudatione dñi

Qui laudat dñi i māclis bñfīc̄z laudet
erā m̄ t̄roib̄ ultōmū hūt n̄ blandi et n̄ māz
Si nō blādictur nulla ē exorta: si nō māne
nulla et corrēctio **E**p̄gramma

Qui laudat dñi de mudi q̄dīcōne

Et rerū m̄ sp̄e p̄dicat artifīc̄m

Laudet et etnā mortē flāmābz mānē

Et iusti regis uideāt meruat

Sp̄es de p̄missis mch̄ a bugar oē dabit rex

Quod pat et mīs grā maior erit

Sed p̄erēt sōtes p̄m ab rūpē nodos

An diem mortis dū locus est ueme

De acceleranda cōfessione

REmedia q̄uisonis ad dñm nulli s̄t titulū
bus diffēda ne ip̄e correctionē peccat f̄dite. **C**ui
ē p̄tendī indulgētā p̄misit dissillanti diem
lastim non sp̄spondit. **E**p̄ḡ

Omnī ad moēs r̄wōs et uiue sc̄e

In xp̄o medicis qui cupit accelereret
Cedant ututi vanar̄ obstacula rerū
N̄e p̄dat uoti ip̄a lēta fides
¶ Iunat in longū r̄as p̄ducē morbi
Cur dubiū expertar̄ r̄as hodierna sal⁹
¶ om̄i cor̄ris uiciam nec cē neganda
¶ Sed nulli m̄nī ē ultima nota dies

De timore recto

Omnia que am̄i r̄aonabilī declinat̄ gr̄
deus timēdus est. ut ab ip̄o ad ip̄m r̄ofugatum

Tame p̄dentī m̄ndana adūsa cauc̄
Et qđ uitandū p̄spiciat fugē
¶ Sed cū p̄tāntī mito ma⁹ d̄ipotētis

Omnia cōclūdes artat ubiq̄z deū!

Sicut ad dñm uas est cūtissima uita

Dñm & fugitū tuū est deus ip̄e timēnī

A quo discedens ne peccat edeat

Et patem offensi q̄rē sola salub

Qui trist pat qui peccat ip̄e medet^r

Nunc uis illi subdē quē metus

De corpis virginitate ar aic̄

Virginitas car mō corpī tactū uiginti aic̄ m̄

temerata fides **E**pigramma

Armis uigintas intacto corpe hētū

Virginitas aic̄ est intemata fides

Qua sū corporis m̄ pdest m̄ pudoris

Az mētis pietas augz utruq; bonū

Vulta nos facultatib⁹ m̄is supflua h̄rē

Pbam⁹ si nūtaria sola retineat **N**ā uana q̄rē

Tibus m̄ sufficiat et alienor⁹ q̄dā m̄ recētator⁹

Est qui p̄ futuā paupib⁹ m̄ utilit⁹ habet

Modestū p̄m̄ e amor cūmodat⁹ h̄nti

Et plus q̄ uite sufficiat cupiens

Nā qd̄ nos uescit q̄ pascat cura salutis

Si uam⁹ sit mēs liba nō honat

Si q̄igit superat quorū nō mdiget usq;

De tribus p̄ficit atq; iunct̄ r̄opes

Quisq; n̄ cupide nō expēdēda reādit

Que nulli t̄bunt paupib; rapuit

De differentia diuītarū

In maḡ egestate s̄t diuītes iust̄ r̄opes et

sapiēne thesauros nō h̄nt̄. **C**ui at dñō seru-

ut ea bona acq̄uit que p̄ire non possunt

Terrena opib; cū dues gaudi inquit

Perit se miseriū resit erḡ bona

Nā quid erit qđ nō momēto p̄is uno

Adē mūdāna condicōne queat

Tū licet adūsis cessatib; oīa partant

Lege tū mortis sit faciendus mops

At bona iustorū null' obnox̄ia dāp̄im̄

Hostes farta ignes et māe nō metunt

In dāp̄im̄ seruat p̄a sapiēna sensu

Nec p̄dūt mīti p̄aq; qđ fides qđ suū

Dīs utrūk; p̄e substantia salua est

Invictus xp̄i mundū nemo rapit

De abstinentia

Don sufficit abstine a mālo si fiat qđ bonū

Et parū nōm ē nocere nō studere mīlē p̄dē

Dignus laude qđe est uita sū cīmē dureb
Et q̄nq̄ sibi sat noxius cauens
Sed nō h̄ pietas contēta est lumen claudi
Ner iusto uetus abstinuisse sat est
Maior cura homē est fūm & leuac labores
Et fieri optatū tristibus auxiliū
Pascē ieuaces nudos uestire ligatos
Solue. discordes conciliare sibi
Et q̄nq̄ hoīes nūsi solana q̄rūt
Hoc ut possibile ē p̄mē corde pio
Or vā uere cupido uere q̄bemq̄
Quē mala fugiat que bona sūt faciat
De impunitate peccatis

Pecator cū peccato in dō a dō nō uide^r q̄
male agentis pena diff̄^r Graui at cēnde
cunt cū etā ip̄a correctio denegat^r

Gaudet transgressor p̄co ip̄ne peccati
Si nō infert^r debita pena reo
Cen nulla offendanc hoc nō quissa contē
Aut alijs eptel si notiam latet aut

Sed uentorū audiis ḡmōr tūc nra timēda ē

Cū se se r̄mouer̄ ubēa iusticē

Nāq̄ erat morbi qđ nō dñabilitur illē

Cū supinaugilā rā mediemā negat

De bona dēclaratione

Du p̄t v̄p̄ dēclaratioñis suis fraudacionis
xp̄o est gaudium Eterna exultatio et c̄ quele
tatur bono eterno

Eclites vē faciūt sp̄ q̄ beatos
De uō et sumo gaudia nata bono
Nā mudi ex opib⁹ b̄ius et p̄itua uoluntas
Edita p̄petue seūa mortis haber
Nō placeat uāmū aīmū subiecte r̄b⁹
Pestiferis q̄ audā mēte onāre abis
Cor mudi et sapiens faciū utut⁹ alat
Ut xp̄i i nro p̄petore regnet amos
Quo semel i plena mūgi uacuabit illo
Eterno etim flūa fons erut
Quid hoem̄ deo uingat

Deo qui ubiq̄ est nō longis h̄actib⁹ a lō
ḡq̄ aut p̄xim⁹ sum⁹ q̄ sicut sepeat dissilitu
do ita nos illi uigat imitacō

OMNEM hunc mundi solis dō ipplet et abit
Nec pñs ulli desinit esse loco
A q̄ logiq̄ nullū est nimis q̄ i'mot⁹
Quisq̄ sicut luce taret fides
Sunt si madus depulsa nocte m̄tisat
Divino ippletū luce lumē erit
Nō igi⁹ terrarū orbis nō eq̄a poti⁹
In tua cūtu sūt obēda vago
Ut possit rerū dñator et auctor admis⁹
Quē tēplo cordis mēs pia sp̄ habet
A quo ut diffitis tra' deserta z̄redit
Si autē mito p̄xim⁹ est similes
De uita infidelū

O M̄ns infidelū uita primē et nihil
est bonū sine sumo bono ubi ē dē ē agimus
eternū et itomūbū uitatis falsa utzē erā
in optimis moribus **Epigranīa**

Quādūs m̄la hōi p̄i uina p̄ma sup̄sūt
Qui uita hac faciant laudis h̄c decub⁹
Si tu ingemē clas et jibutaffamori

Fons desir fidei subdura corda rigore
 Cunctarū frugū marescat iutile grīne
 Nec fruit' uō lumen falsi honor
 Ignoratq; enī deus et nō credita utq;
 Qui vā ad sumū gaudet arte bonū
 Non simr emī regna ad celestia intem
 Obstricta vāmō: omidus q; gaudem
 P; om̄is calles errat sapia mudi
 Et tebris addit que sūt luce gerit
De obseruancia sabbati

Mile celeb̄t sabbati qui ob opib; homo
 Vacat Octū aut ab mīqtate dēt ec p̄ennū quia
 consuetu non tū sūt mīquillū fānt Epig;

Don rīo seruit legalia sabbata cultu
 Qui pietatis op̄i credit m̄ hys uentū
 Nulla dies acty homī nō dāpnat tūquos
 Om̄ia concūnt ip̄a iustiae
 Nec corūput' iutib; ora sancta
 Tm̄ a p̄tis libera corda varent
De uera libertate

Libā sp̄ fūtus ē ap̄ dī tu nō fūt ne-

cessitas sed caritas **Epigramma**

Ibitas multa ē melior maior ne p̄tis
S̄i misericōde deo cui bñ seruit amor
Absit iugo poena est diuina amita uolutas
Eius uigil affū n̄ gerunt ipso

Quo p̄mū virō supatē hō h̄ vltimum
Em fuit elati p̄nā supbia party
Confus⁹ emang⁹ n̄ sup̄ ast uolat om̄at Cū n̄ ora supauit p̄ta man⁹ p̄culū

ne bñ mēc sibi q̄sa se poti⁹ q̄ idō glēt⁹

Quia p̄mū īmōrē ē hō pulsi fraude malis
Hanc illi ext̄mā bella pacta mouer
Sublimes ut cū palmas clās q̄ r̄nas
Sup̄sit atq; hostē subdidit pedib⁹
Pē uitū uelit ass̄ḡre t̄phū
Non dñō rui⁹ munus opus q̄ fuit
In quo uno semp̄ supat qui non supatur
Quo dignatē manū subdē nemo cadit
De diligendo deum

An caput autē quis supare labores
Dilege q̄ semp̄ uerus amor habet
Vinstas terrena infesta p̄cola rebus

Ferueret pro dāpmō preha prop̄ lucis
 Et nihil est m̄ carnalia uota quietū
 Ner pax solitatis n̄ mod⁹ est cupidis
 In solo est m̄t̄ tuta deo q̄ ligre nolens
 Nūq̄ eit eti⁹ non opulenta bono
De iuso adulanci⁹

Adulanci⁹ ligue aligat auas i peccatis
 Delcat em̄ ea facē i quib⁹ n̄ solū n̄ metu⁹
 P̄phensor Sed etiam laudatur auditor

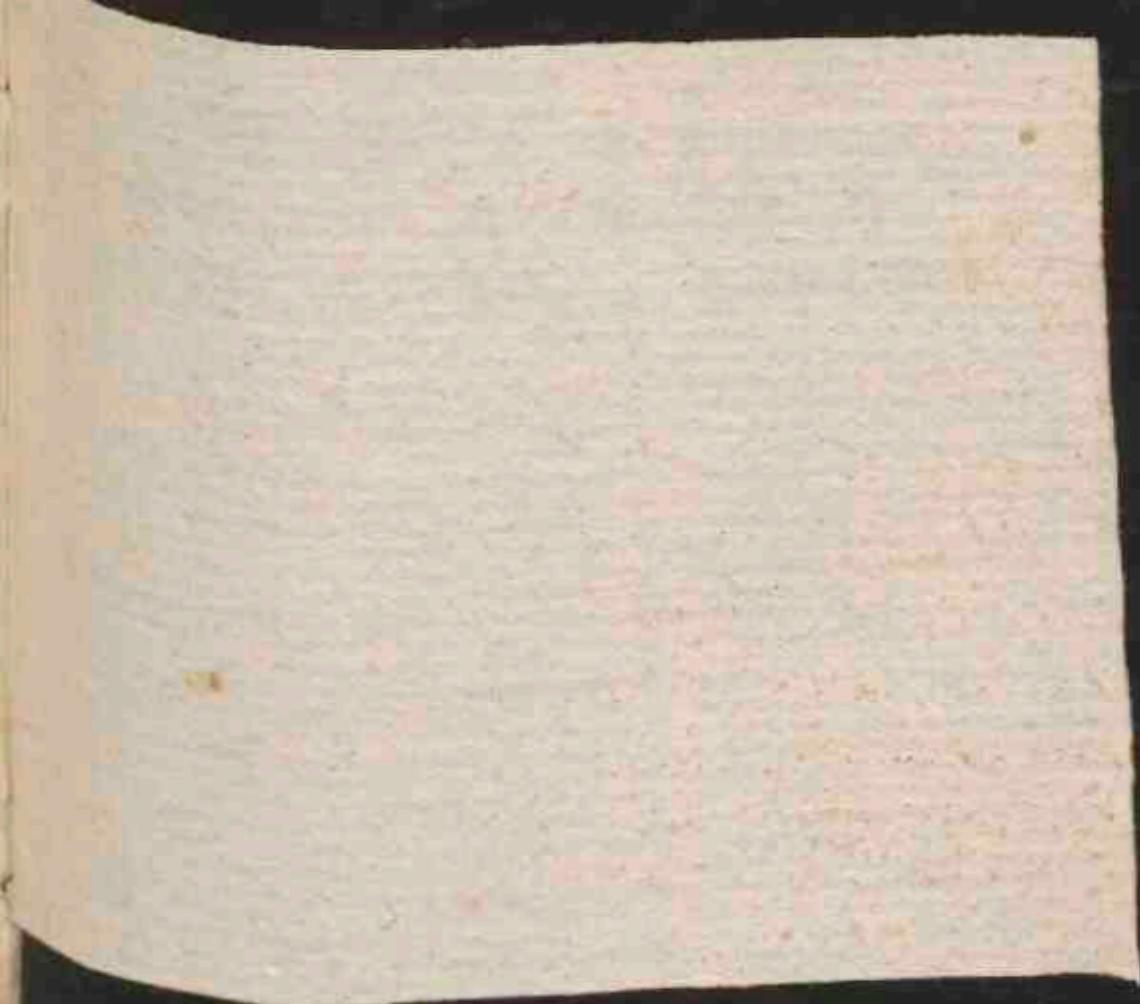
Ligna assētati⁹ uicū peccatis aruat
 Et del̄ta ēmē laude ligat
 Nulla sit ut laps⁹ expande cura salutis
 Blanditur sordidū male suavis honor
 Liba sit poen⁹ nox correctiois amio
 Serpē ner fibris rei a venena simat
 Ne credens medici uibus fallarib⁹ eḡ
 Noxia laudat uinea pestis amet
de defunctis

Quā nudū p̄cepto ignarioris lauatio p̄
 Ep̄i confessione morūr̄ tamē cib ualeat ad
 ablūcēda p̄tra q̄ tu si ablue et fate baptismus

En mundo morit^r diuino fote inascent
Fit q̄ noui uita qui sepelitur aq̄
Fraudati non sūt sacro baptismate xp̄i
Fons quibus ip̄a sui sagittis uida fuit
Et q̄q̄ seifert misteria forma lauachii
Id totū implerunt glā martyrii

Iustitia nr̄a q̄mū vā sit p̄ uerbo finē
ad quē refert^{tanta} in est in har uita ut possit
remissione constat q̄ p̄fōe uirtutū

Magna quidē ml̄ns ē excelle^r sūt
Quorū atq; sup̄ gracia rous alit
Sed dū mens qdā pat̄ mala corpis eḡ
Et pugnā itimē ext'ora mouet
Mū q̄ ita p̄fōe capir^r victoria bello
Vera ut secund^r paci fruat^r homo
Int̄ discordes motus cotagia spūt
Ip̄a q̄ utritū gaudia uolnus habet
Ut faciant cunctis lōga expiēna netū
Non cē hic plena spore iustinam
Ni dñs mſerab̄ lauet deicta suoū

In causis dilectorum opem non misericordiam
cum sanctis omnipotenter summae misericordiae partem
vnde infinita beatitudine auctoritate non praevide

Et dans utrū munera det vēiam
De incognoscibilibus

Dumorū operū secretas nostre causas
 huāmō non est possibile ingemē
 Nec multo tñ intuitu speculat⁹ operta
 Qui mūta ut lateam̄ sit placuisse deo
 In quo mens mītuta fide s̄il om̄ia dicit
Propter op̄m spēnē suspicit artificem
 Fingente rebus formas lora p̄a mot⁹
 Mensuā mūnis pondib⁹ q̄ sius
 Scrutai ne cura p̄cā obstrusa laboret
 Cui cūta in xp̄o nōsse et habere datum
De bonis sperandis p̄tētib⁹

Non est despeādā de malis s̄i xp̄i p̄is
 n̄i boni fiant studio se supplicādā q̄ sius
 sc̄rum semp de nūd̄ est autq̄ i p̄iorū

Ad morbis obfessis p̄stādā ē
 Venet megrato cōpē uita maner
 Sit p̄m̄ multa uirorū mole ḡuata
 Prām̄ pietas est hadibenda p̄tu
 Ut dū possibile ē nūz̄ rōda malorū
Horrezat nōtis deua lucis amor

Sonus q; nouā mētē dat ḡnā xp̄i

Qua fuit hōes iustificante bonū

De iniquitate

Tra quālitate pacis q; p̄fēdēdā dō
tina sapie qm̄ t̄bulatōm̄ t̄bme difficult̄
agnoscat̄ nec facile t̄cūt̄ m̄adūlāt̄ p̄f̄
dia que nō fuerint̄ m̄ pacis quesita

Quod nō p̄tribat animū distīma m̄di

Tu q; diem pacis p̄ma illa p̄misit

Exerce fidem diuinā ḡnūt̄ armis

Consilio q; ob̄ anticipac̄ mutas

Tranquillā et cūb uacuā sapientia m̄tē

Imbuet et plaudi pectus hospes erit

Nā q; nō fuit deceptū corde quieto

Acq̄z̄ in seno turbme nō ponit̄

De bono qd̄ nemo mutq̄ annisit̄

Prest homo iutq̄ amittē p̄pala bō
q; nō n̄ uolens p̄dit eterna **E**pigrū

Omne bonū m̄di et p̄pē p̄tū

Quarūq̄ amitti condicē p̄

Dicit q̄ius dāpm̄ vñgilat̄ cura iesistat̄

Sepe tu p̄p̄is despokerim̄ homo

Ad bona quæ bona sūt nec sine hinc²

Semp habitat quisquis semp lyre cupit

Nec nū ferre potest xp̄o subm̄ea uolutas

In quo p̄sistunt omnia vniuersitatis amicae

Petitio q̄ paluum

EIdelic⁹ suppliante deo p̄ misericordia ius
uite et misericordia audit⁹ et nō
auditur. **S**i nō infirmo sit utile magis nouus
medicus q̄ egrotus. **S**i aut̄ postlat id qd̄ er
deus F̄p̄it et p̄mittit fieri oīo qd̄ posuit
qua accipit caritas qd̄ parat veritas

In mundane mala gloriāna uite

Sepe qui dñm corripit populus

Cui tēpestatiū uaria sub clade labort⁹

Nostri sciusi ferre flagella der

Actis ipm̄ toto genit⁹ plāctu q̄ p̄t̄

Dicit q̄nt⁹ misericordia auxiliatur ope

et em⁹ q̄p̄ arbitrio cūdibut⁹ eḡ

Nec uō leges ip̄e dabit medico

Morbida timet⁹ penitentia dext̄ salutis

Et dep̄sa ḡm̄ visca peste leuet

Absq̄ doloē quidē neqū mala suē spelli
Sed q̄dleserūt dulcia amara mouēt
Pemteat morū et iuris virtute fugans
Regnū p̄itati respuat aula dei
Aduiciam rendut iusti pia ubed regis
Ira brevis r̄ti gaudia longa dabit

Duṇq̄ bella bona nūq̄ distin̄mā desūt
Et rū quo certe mēs pia semp̄ habz
Pensant extiis diuisis montibus hostes
Intus ciuile est et sociale malū
Ut possit mudi illereb̄ iurijs q̄ respi
Vid̄ est corporei et mortificāda hoīs
Sed que mens r̄co faūta s̄b ure reb̄it
Edomite ut regnet carnis moffis
Excelso n̄ q̄ seruit b̄nsubdita regi
Dñ est fr̄a uolens fiat ut mde ualens
Nullam cē mali nativam

Olma p̄ ubū fr̄a sur. et s̄n ip̄o famē
m̄hūl Cumq̄ vniūse n̄ p̄ ubū fr̄e sur
Im̄ḡas p̄ ip̄m̄ fr̄a nō cē q̄ nlla s̄ba est n̄

quitas et pcam nā nō ē sed mrcū nē id appre
tentis qd' non ē sū ordinis **Epigrana**

Per ubū oīpoteū deus oīā qdīt vñs

A quo natuā est nulla reata malū

Et q̄ non fecit diues sapiēria ubi

Non habet in rerū condicōe locū

Nulla iuris substācia nlla ē iuta ē

Qui neget ē corpū matiam ue suā

Sed cū libertas discedit ab ordīe nō

Nec seruāt p̄pū que bona sūt modulū

In culpe nro est uaḡ in cōfīra motus

It q̄ malū uera deseruisse viam

In qua si toto p̄pet̄ quis corde reuin̄

Nullus neglecti liminis error erit

Tota q̄ deleri peccati pena p̄bit

Condita in integrū restituēt adeo

De penitentiis contrīb

Ocus cū alij male posit̄ dādo miserit̄
non dando miserit̄

Qum deus affectu p̄ib⁹ nō p̄stat m
Multū contredit q̄ natura negat i⁹nus
Errantes voto nō vlt delinq̄re fr̄o
Irratus fuit id q̄ p̄hibet placidus
Discat felic⁹ supplex gaudere repulsi
Inspicit q̄ aīo pelle qd̄ nolunt
Prētē q̄ deū noscāt sibi cū ruitur⁹
Mox exaudiri nequeit meut
De iudicis dei nō cōpāndis iudicis hom⁹

Nullum iudicis hom⁹ q̄pāda st̄ iudi-
ca dei q̄ n̄ dubitandū ē ec̄ iustū enā qn̄
fuit qd̄ hōibus iudicatur ec̄ iustū **Epi⁹**
Iddiāt huāmū qd̄ fatti sepe m̄tē ē
Non semp̄ recipit regula iustitiae
Ac dñm mōtis equa ē ueraq̄ q̄ potestab
Asperitū cui⁹ nulla z̄mora latet
Talis laudetur iudex tmeatur amer⁹
Qui uē iustus p̄manet atq̄ bonus
Adūsob̄ z̄uocans q̄uisib⁹ fr̄a z̄mittes
Dat q̄ mali uentū dādo bōs facens
Non go audactus mēt̄ uī nesna culp⁹

Qi placut sum iudicis arbitrio

Sed subdat sese iusto ignoracia regi

Qui nūq̄ q̄ sit non bona uelle p̄t
De cohibenda iracundia

Non uirilis uerbi sua uidet iusta

Vn ab oī indignatioē ita rēcūdā ē ad
mansuetudinē leuitatē **N**ā primū motu
faue in eis odii tñsūt cui nō relit iugisūt

Nemo sue m̄tis motus nō estiāt equos

Qi q̄ uolūt hōes se bñ uelle putant

Vn am̄i teles' pare ē r̄uonduis ab ira

Ne robur sens̄ ip̄a dent odys

Offensas sibmet p̄tēna corda r̄mittāt

Nam nemo ē qui nō indignat uema

Quā nūt meores m̄di īt vana virissim

Omibus in causis et dam⁹ et petim⁹

Oltroz iustiae diuine patris amator De fine scđrū

Cū notat ad p̄mū uita bñt bonū

Standē constans dextros ad uicē calles

Despiciēt longe noxia plena vie

Tunc est duros mudi tolere labores
Infecti q̄ hostis prelia seu pati
autem officia armi submittē blandis
Capta q̄ seruili subdē colla uigo
Tunc moridus non longi ē usus honoris
Et telen lapsu gaudia lapsa fluit
Imē ḡ dñi sapiens speculabit̄ eum
Et uā q̄ currit qui pat̄ aspirat̄
Na mudi īmē ps̄ est nū p̄ncipe mudi
At seruus xp̄i gloria xp̄i erit
De carme desiderio castigandito
Corpoēs m̄t̄ se q̄ molibuda q̄ m̄t̄
Multā am̄ pat̄ carme ab hospito
Que uite de q̄ viuit contūia q̄ren⁹
Iegem uit̄ mēris solue lege sua
Sed prudēs ps̄u faulā frenaē r̄bello⁹
Cimi ligis dixit ab imperio
Et uerū accipiens supo de luce lumē
Mortem p̄m̄ cordis ab ede fugat
Nam q̄ ructu dō bona rōdidit ip̄a; m̄t̄

Exili regio est pulchra deesse suo
 Auditus infus cū tactus gustus odoris
 Prebeat gaudent undiq; q; placeant
 fit q; nocens hōr p̄t̄s sp̄is usus
 Si captu blandis int̄iora ligant
 Mens iḡi sapiens sup̄as curē ad artes
 Et sum̄s fīeī suscep̄ta bona
 Delicias m̄ p̄missi tunc p̄ regnū
 Utute et fidei qd̄ cupis esse tene
 Ne ue ad sp̄em dubiam frust̄ te ērē c̄das
 Natuē m̄ xp̄o prospice libātue
 Si quo suscep̄tu si te nō ambigis ec̄
 Totus homo m̄ capitis corpore semp̄ eus
 Em̄ uissa uel' nutu cōplē dorentis Qui qd̄ ayt
De altitudine caitans ibo p̄t̄ auxilio
I N cognitis causis dīmōū nō m̄b' sed
 aliud noum⁹ cū s̄im⁹ nō s̄n̄ zōē oīpotētē
 fare vñ iſ'm⁹ cūm⁹ huān⁹ zacōg nō p̄cedde
I N deitate ḡdus insua tpa nō sur
 Et qd̄ idem man⁹ nō h̄z aut q; min⁹

Corpe longe moles sceme q; recedat
Virtus summa caet fimbis et spacijs
Ecce pat' hor' sit' est ubi patru. h' utiusq;
Spūs h'c dē m' et una fides
Pq; mōrū spes non metabonorū
Sublime g'mo scandit amoē viā
Et p'gusta sup'i dulcedine zonis
Decim' passi gaudet apostolus
Ergo quis mdignat' nō ius t'urne cuā
Inverni uams occidus q; come
Moribus ulto breuitas nec m'la r'p'ur
Pancorū exigui h'p' usus eger
Esse uolens gaudere opt'as s'c' addua q'z'
Dire nō tenet' ultim' sumapere
Delcare deo rege in celestibus esto
Et q; spe seqr's credita ad're tene
Nulla t' te m'acant' h'ow' uestigia p'm
Nec formā uetus gestet imago noui
Exulta agnoscet te ubi t' carne renari
Sui' si p'p' ē p'p' tua x'p'p' eru
O ne d'apnadi leg'z mala gaudia m'di

Promissū ad regnū se tibi fecit iter
De confitendo uno deo

Quoniam patrī mūbō sic sēp et m p̄tē ubū

Sicut q̄ unus ubi sp̄s atq; patris

Sicut de p̄sonis t̄bus est t̄ nō dubitandū

Domī ut docta fides confiteare deū **Epiſt̄**

Quod de patris genitū creat et igit̄ oī ubū

Nentām̄ est aliud q̄ s̄me patre gerat

Domus n̄ amboz̄ moris rātō una

Par auctorū idem sp̄s unus amor **Ite de eodē**

Sicut magnus deus ē de se ualit̄ et manz̄ m̄se

Cui sūmū et sp̄ū est semp idem ec̄ qd̄ est

Sp̄lender em̄ uō uerū de luce lumen

Dicit geminū agnoscens nouit ingeminū **de eodē**

Quia tu dedit̄ una est cēnta ab uno

Idem est cuī ubi sp̄s atq; patris

Nullū opus abūtū nulla est nōeq̄ p̄t̄as

Micūtis unū sunt tria p̄nspūm̄

Quoniam pia mens m laude dei supā laboas

Gaude tm̄ q̄ te bene vmit̄ opus

Te q̄ alioq̄ supi cognoscere hauisisse iugoz̄

Si ubi non sans est quod cupis atq; sapit
Quere bonū sine fine bonū et p̄sistē ipso
Quae non haec talia uota modū
Nam qui se nullo iam munē cōdite egē
Crescā non cupies p̄dit adepta tepeb

M̄biter oīpōrēs septio q̄ uita gubernat
Alme parens xp̄e uotis misere p̄catū
Dignaē famulis uitam donaē p̄hemē
Nobilis hic calamū deposit̄ p̄sp agrestē
Multā q̄ deduxit dulci modulamē fili
Traxit et hesperito iam lōgas uelle p̄fas
purpueo et fuluas suspēsas telat
Durati facili rexit factilia peplum
Seita purrit radio p̄fulgida ligna
Inseit eloquū gēmas m̄t q̄ micantes
Instar p̄deū teli. et depinxit amictū
Floribus automis. teliq; quos fūdit op̄ma
Vel sm̄ equoreos spumosa marmoē p̄fert
Orā moē apū menti iam puolat aliis
Colligit ambrosios celestī nestac̄ rōus

Se iam p̄tor mearū comes in iimo
 ta zorū Trepidam brevēq; uitā
 dñō deo dicem⁹ Celei' uides rotam ra-
 pidos dies meac fragilis mēbra mū-
 di minui peire labi fugit oē qđ tenet
 neq; flura hūt r̄ cursu Cupidus q;
 noua mentes spē t̄ hūt manū ubi nūt
 ymagō rerū est ubi sūt opes poterū
 quibus occupac captas aiāt fuit uoluptas

Vi rāntū quoddam trā uitebatara
 Estuat ut gemos possit hrē boues tris
 Vertus magnificas carpētis se p̄ urbes
 Rus uacuū fessis eger adit pedibus
 Ille dñem celsis sulcas maia an caim⁹
 Nut lembū exiguū scandit ⁊ ipē rigit
 Non idem stat⁹ ē agris nō urbib⁹ ullis
 Oia q; in fine p̄cipitata ruit
 ferro peste fame vñctis algae calos
 Mille modis miseros morib⁹ ap⁹ una hōes
 Undiq; bella fremut ecē fuor exutat⁹
 Incubut r̄ges regibus minūs mīeo

Impia confuso sent discordia mundo
pax abit terris ultra queq; uidet
Et si concluso supessent ipsoa pecto
Aut posset longos mūs i h̄c dieb
Nos tamē occasū nrm̄ obſuaē diceret
Et fmē uite queq; uidere sue
Nam nūchi q̄ p̄d est q̄ longo flūm̄ t̄su
Semp m exhaustis p̄na ferunt aquas
Multa q̄ amōse vicerūt scula silue
Q̄ q̄ suis durat floraea rūa locis
Ista manet m̄t sed nō māscere parēt
Exiguam uitam tempore hospes ago
Non hic ergo sum I nec q̄q; m sc̄la nat⁹
Que p̄cunt nobis et quib⁹ octidum⁹
Sed uitā etnā uita mēam m ista
Et subeat r̄quies longa laboē breui
Et tu iste labor fit forte Bellib⁹ ass⁹
Et rugidas leges effera corda putēt
Non at ḡuis ē māscero sarcina dorſo
Nec ledit blandū mitia colla uigum
Tota mente dei tota vi toris amor⁹

Propitius uiget cura secunda hōis
 Quod sibi uolat fūri nō mfectū ulli
 Dmndictam Iesu[n]s nesciat exige
 Contentus modicis uirat sublimis habet
 Spm non tineat spernē nō
 Percus vca loquēt et m̄te et corp[us] casto
 Insentem uitam pacis amator agat
 De ppo cūctis quos caruit ege' bengu⁹
 Non sua nō cupies que sua sūt rhuat
 Quid rogo mandatis durū ceſe² m ist
 Aut quid eit q non possit habe' fides
 Qui credit sarcos uerū recipie ppias
 Et qui nō dubitat uba manē dei tis
 Qui xpm pass penas cuius ultra mor
 In toto celo prius honore uident
 Qui q spm m̄tra cū maiestate tremendū
 Expectat pingui lampade pugiles
 Hys sedet trēa parent celesta n̄ se
 Captiuos suos h[ab]o[re]s hui⁹ agat
 Non illos fallax caput sapia nūdi
 Nec cuād steriles inseue' polis

Imperia et fustes mordeti munc' ulgi
Quas q; orbis frelerū scā fent opes
Calcarū telum scā ambitioē perētes
Suff' ḡy 6 xp̄i et plausibus angelis tate
Nec labor hos vmat dñi. In blāda uolup
Querē ml cupuit p̄dē ml metuit
Omnia non xp̄i qui xp̄i ē odit in illo
Se statuens in se qui gerē optat eū
Ille deus rerū celi t're q; creator
Me ppter sūr uigē natus homo ē
Flagris dorsa. alaphis maxillas. ora saluus
Pbiuit. et fagi se curc non rēnuit
Non ut tanta deo quidq; panēra frer
Eui nec tristūt nec minuunt' opes
Sed qd' erat uiciata ī me ut sup̄a ei ī illo
frūs sum xp̄i corporis ille mei
Me gressit moiens me uita morte ī ḡes
Et secum ad prēz me sup̄ aff' tulit
Qd dñi tam p̄ spe tolerāe ierasem
Aut quid eit qd' me separāt a dñō
Igne adhibe rimæ manū mea vistreā teat

Effuguit penas mēbra soluta tuas
 Lascē si clūdar rēco nētar q̄rāhēms
 Liber in q̄tēssu mēntis adibō dēū
 Si mētione paret cūse abstīdē lictor
 Impauđū uēiat mōrē tira pena brenus
 Non metuo exilū mūs⁹ dōlōlīvna ē
 Spno fāmē dñ⁹ fit in sermo cibis
 Non tamē ista in de me fiduria f̄git
 Tu das xp̄ē loqui tu q̄z pati t̄buis
 In nobis mis̄il audem⁹ sed uiuum⁹ m̄te
 Quos pugnac̄ ubas et supac̄ sans
 Spes igr⁹ mea solus dēl m̄t dē uita ē
 Qui patre cūem me dedit alter⁹
 Sorte p̄m om̄dū mūs⁹ delinque mūdū
 Sub xp̄i sarcis aduena miles ero
 Nec dubius me uē breui trēā tene⁹
 Sit utor xp̄ys seu mea nō mea sūt
 Non miabor opes nullas fertabor h̄eres
 Paup̄iem xp̄o dūite nō metua
 Quia steteo adūp̄ harūtar mēte serūdis

Nec mala me vniat nec bono me capiet
Semp agam ḡtes xp̄o dabo s̄p h̄ore
Quis dñm uiuet semp in ore meo
Tu mō fida comes meū ista acīgē pug
Quā deus m̄fmo p̄but auxilium
Sollertia luctū cohē solacē dolente
Exemplū uite simus utraq; pie
Custos esto nū custodis munia redde
Erige labentem surge levantis ope
Ut caro non eadem tū f̄ mē q̄ nobis
Ima sit atq; duob; spiritus unus ali⁹

128*

